KOMISSION ASETUS (EY) N:o 178/98,

annettu 23 päivänä tammikuuta 1998,

väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta Intiasta ja Ukrainasta peräisin olevan kaliumpermanganaatin tuonnissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2331/96 ([2]), ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut asiassa neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

(1) Komissio ilmoitti huhtikuussa 1997 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ([3]) aloittavansa polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski Intiasta ja Ukrainasta peräisin olevan kaliumpermanganaatin tuontia yhteisöön, ja pani vireille asiaa koskevan tutkimuksen.

(2) Menettelyn perustana olevan valituksen teki maaliskuussa 1997 European Chemical Industry Council (CEFIC), joka edusti kaikkia kaliumpermanganaatin tuottajia yhteisössä. Valitus sisälsi todisteita kyseisen tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta, ja näitä todisteita pidettiin riittävinä menettelyn aloittamiseksi.

(3) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti niille tuottajille, vientiä harjoittaville tuottajille ja tuojille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä viejämaiden edustajille ja valituksen tekijälle. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää kuulemista menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(4) Useat vientiä harjoittavat kyseisten maiden tuottajat sekä yhteisön tuottajat, käyttäjät ja tuojat ilmaisivat näkökantansa kirjallisesti. Kaikkia edellä mainitussa määräajassa kuulemista vaatineita ja sitä varten perusteltuja syitä esittäneitä osapuolia kuultiin.

(5) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja sai vastauksia valituksen tehneiltä yhteisön tuottajilta, yhdeltä intialaiselta yritykseltä, yhdeltä ukrainalaiselta yritykseltä ja yhdeltä amerikkalaiselta yritykseltä (Yhdysvaltoja pidettiin alunperin Ukrainan vertailumaana). Lisäksi komissio sai vastauksia etuyhteyttä vailla olevilta tuojilta yhteisössä, ja yhtä näistä vastauksista pidettiin merkityksellisenä ja kattavana.

(6) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tiedot, joita se piti tarpeellisina polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun alustavaa määrittämistä varten, ja teki tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimitiloissa:

a) *Yhteisön tuottajat:*

— Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen, Bitterfeld, Saksa

— Industrial Química de Nalón, Oviedo, Espanja

b) *Viejämaiden tuottajat/viejät:*

Intia

— Universal Chemicals and Industries Pvt. Ltd, Mumbai

c) *Tuottaja Yhdysvalloissa, jota alunperin pidettiin vertailumaana:*

— Carus Chemical Company, Peru, Illinois.

(7) Polkumyynnin toteamista koskeva tutkimus kattoi ajanjakson 1.4.1996–31.3.1997 (jäljempänä ”tutkimusajanjakso”). Vahinkoa ja yhteisön etua tarkasteltiin 1.1.1992 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana (jäljempänä ”tarkasteltu ajanjakso”).

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(8) Tarkasteltavana oleva tuote on kaliumpermanganaatti, jonka kemiallinen kaava on $KMnO_4$. Tuote kuuluu CN-koodiin 2841 61 00.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1
([2]) EYVL L 317, 6.12.1996, s. 1
([3]) EYVL C 130, 26.4.1997, s. 4

Kaliumpermanganaatti on manganeesin, kaliumin ja hapen yhdiste, jonka valmistamiseen tarvitaan kahta perusraaka-ainetta: kaliumhydroksidia (KOH) ja manganeesidioksidia eli pyrolusiittia (MnO_2). Tuotetta valmistetaan kolmea eri laatua: teknistä laatua ($KMnO_4$-pitoisuus 97–98 prosenttia, kiteisenä jauheena), vapaassa muodossa olevaa laatua (sisältää paakkuuntumisenestoainetta) ja farmaseuttista laatua ($KMnO_4$-pitoisuus vähintään 99 prosenttia, kiteinä). Eri laatuja kutsutaan jäljempänä "tuotetyypeiksi".

Kaikkia laatuja saadaan samasta tuotantoprosessista ja niillä on samat kemialliset perusominaisuudet. Tämän vuoksi pääteltiin, että kaikkia laatuja olisi tässä tutkimuksessa pidettävä samana tuotteena.

Kaliumpermanganaattia käytetään pääasiassa juoma- ja jäteveden käsittelyyn, kemiallisten tuotteiden valmistukseen ja käsittelyyn, vesiviljelyyn, metallien pintakäsittelyyn ja jalostukseen, puhdistusaineena maataloudessa ja eläinlääketieteessä, palamiskaasujen puhdistamiseen, tehdaskaasujen hajujen poistamiseen, valkaisemiseen ja erityiskäsittelyihin tekstiiliteollisuudessa, hajujen poistamiseen, radioaktiiviseen puhdistamiseen, kaasuturbiinien puhdistamiseen sekä vedenalaiseen ilman puhdistamiseen.

2. **Samankaltainen tuote**

(9) Komissio totesi, että Intian kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty kaliumpermanganaatti, asianomaisista maista yhteisöön tuotu kaliumpermanganaatti ja yhteisön tuotannonalan tuottama ja yhteisön markkinoilla myymä kaliumpermanganaatti olivat fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan samanlaisia, minkä vuoksi ne katsottiin asetuksen (EY) N:o 384/96 (jäljempänä "perusasetus") 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuiksi samankaltaisiksi tuotteiksi.

C. **POLKUMYYNTI**

1. **Normaaliarvo**

a) *Intia*

(10) Normaaliarvon vahvistamista varten komissio tutki ensin, voitiinko kotimaan myyntiä pitää perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna edustavana myyntinä. Ainoan yhteistyöhön osallistuneen tuottajan osalta vahvistettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen myynnin kokonaismäärä kyseisen tuottajan kotimarkkinoilla oli yli 5 prosenttia tuotteen myynnin määrästä yhteisöön.

(11) Tämän jälkeen tutkittiin, vastasiko kunkin tuotetyypin kotimaan myynnin kokonaismäärä vähintään 5:tä prosenttia kyseisen tuotetyypin viennin määrästä yhteisöön.

Koska molempien tuotetyyppien myynti todettiin edustavaksi, komissio arvioi, oliko myynti ollut riittävää perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisessa tavanomaisessa kaupankäynnissä. Toisen tuotetyypin osalta tuotantokustannuksia halvemmalla myytiin alle 20 prosenttia kokonaismyynnistä, joten tuotetyypin normaaliarvo vahvistettiin kaikessa kotimaan myynnissä tosiasiallisesti maksettujen painotettujen keskimääräisten hintojen perusteella. Toisen tuotetyypin osalta tappiollisen myynnin osuus oli vähintään 20 mutta enintään 90 prosenttia kokonaismyynnistä, ja sen normaaliarvo vahvistettiin jäljelle jäävässä kannattavassa kotimaan myynnissä tosiasiallisesti maksettujen painotettujen keskimääräisten hintojen perusteella.

b) *Ukraina*

1. Vertailumaa

(12) Koska Ukrainaa ei pidetä markkinatalousmaana, normaaliarvon määrittämistä varten oli perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti valittava vertailukelpoinen markkinatalousmaa. Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa esitettiin vaihtoehdoiksi Intia tai Yhdysvallat. Ukrainan viranomaiset ja asianomaiset osapuolet eivät esittäneet huomautuksia kyseisessä ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

Tutkimuksen aikana kuitenkin ilmeni, että Yhdysvaltojen tuottajan yhteistyöhalukkuus oli niin vähäinen, että komissio ei voinut kunnolla tarkistaa Yhdysvaltojen markkinoiden hintatasoa ja tuotantokustannuksia. Komissio tutki tämän vuoksi, olisiko Intia parempi vaihtoehto. Ilmeni, että Intia muistutti enemmän Ukrainaa tuotantomenetelmiltään ja tuotannon määrältään. Komissio katsoi näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti, että Intian valinta vertailumaaksi oli tässä tapauksessa kaikkein aiheellisinta.

2. Normaaliarvo

(13) Edellä mainittujen syiden vuoksi normaaliarvo määritettiin Intian tuottajan kotimarkkinoiden hintojen perusteella.

Tutkimuksesta ilmeni, että Intian tuottajan kotimaan myynti vastasi yli 5:tä prosenttia Ukrainan kokonaisviennistä yhteisöön sekä yleisesti ottaen että suhteessa ainoaan tuotetyyppiin, jota Ukraina vei yhteisöön.

(14) Komissio arvioi perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti, oliko myynti ollut riittävää tavanomaisessa kaupankäynnissä. Koska todettiin, että tappiollisten liiketoimien määrä oli vähintään 20 prosenttia mutta enintään 90 prosenttia, normaaliarvot määritettiin jäljelle jäävässä kannattavassa kotimaan myynnissä tosiasiallisesti maksettujen painotettujen keskimääräisten hintojen perusteella.

2. **Vientihinta**

a) *Intia*

(15) Koska vientiä harjoittava tuottaja suuntasi vientinsä suoraan yhteisön riippumattomille tuojille, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti yhteisöön myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan perusteella.

b) *Ukraina*

(16) Tutkimuksesta ilmeni, että yhteistyöhön osallistunut ukrainalainen yritys suuntasi vientinsä suoraan eräälle riippumattomalle tuojalle yhteisössä. Vientihinnat määritettiin siten perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti yhteisöön myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan perusteella.

(17) Koska yhteistyöhön osallistuneen ukrainalaisen viejän ja Eurostatin antamien vientitietojen vertailusta ilmeni, että kyseisen yrityksen vienti edusti lähes kokonaisuudessaan Eurostatin tilastoimaa vientiä, tämän viennin katsottiin edustavan kaikkea kyseisen tuotteen vientiä Ukrainasta yhteisöön.

3. **Vertailu**

(18) Tasapuolisen vertailun suorittamiseksi tehtiin oikaisuja pyydettyjen ja hintojen vertailtavuuteen osoitetusti vaikuttavien erojen osalta. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti näissä oikaisuissa otettiin huomioon pakkaus, kuljetus, vakuutus, käsittely ja liitännäiskustannukset, välilliset verot ja tuontimaksut sekä luottokustannukset ja palkkiot.

(19) Koska tarkasteltavana olevaa tuotetta myydään Intian kotimaan markkinoilla sekä tynnyreittäin että säkeittäin, kun taas vientiin myydään ainoastaan tynnyreittäin, normaaliarvoa päätettiin oikaista vähentämällä siitä kaikki pakkauskustannukset, jotta normaaliarvon perustaksi voidaan ottaa kyseisen tuotteen kotimaan kokonaismyynti.

(20) Vientiä harjoittava Intian tuottaja pyysi oikaisua kotimaan kuljetuskustannuksille, joita yritykselle aiheutui sen kuljettaessa tuotetta varastoon. Pyyntöön ei voida suostua, koska perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohdan mukaan oikaisu voidaan tehdä ainoastaan niiden kustannusten perusteella, jotka ovat aiheutuneet tuotteen kuljettamisesta viejän tiloista riippumattomalle ostajalle. Tässä tapauksessa voidaan katsoa, että tehdas ja varasto kuuluvat samaan taloudelliseen ja oikeudelliseen kokonaisuuteen ja että varasto on etäinen osa tehdasta.

(21) Vientiä harjoittava Intian tuottaja pyysi myös kotimaan markkinoiden myynnin luottokustannuksia koskevan oikaisun tekemistä ja vaati tosiasiallisen maksupäivän käyttämistä. Tähänkään pyyntöön ei suostuttu, koska perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan g alakohdan mukaan oikaisu voidaan tehdä ainoastaan myyntihetkellä sovittujen päivien osalta, sillä vain näihin päiviin liittyvien kustannusten voidaan katsoa vaikuttaneen viejän päätökseen.

(22) Intialainen yritys pyysi myös kaupan portaiden erojen mukaista oikaisua sillä perusteella, että sen myynnin määrä vaihteli asiakastyypeittäin. Yritys ei kuitenkaan pystynyt osoittamaan, että kaupan portaiden toimintojen ja hintojen välillä olisi sen kotimaan markkinoilla ollut vakiintuneita ja selviä eroja. Kaupan portaiden eroja koskevaa oikaisua ei siis tehty.

(23) Vientiä harjoittava Ukrainan tuottaja pyysi luottokustannuksia ja kaupan portaita koskevan oikaisun tekemistä sillä perusteella, että nämä tekijät liittyivät kyseisen yrityksen ja sen ainoan yhteisön tuojan väliseen erityisjärjestelyyn. Luottokustannuksia koskevaa positiivista oikaisua ei voitu tehdä, koska kustannusten ei ollut todistettu vaikuttaneen veloitettuihin hintoihin.

Kaupan porrasta koskevaa oikaisua pyydettiin sillä perusteella, että kyseinen tuoja rahoitti raaka-aineiden oston ja maksoi toimitukset ennakolta. Tätä ei voitu hyväksyä, koska vientihinta edusti samaa kaupan porrasta kuin vertailussa käytetty normaaliarvo.

4. Polkumyyntimarginaali

1. Yleinen menetelmä

(24) Polkumyyntimarginaalit määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vertailemalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettuja keskimääräisiä vientihintoja vapaasti tehtaalla ja samassa kaupan portaassa.

2. Polkumyyntimarginaali

a) *Intia*

(25) Prosentuaalisena osuutena cif-hinnasta yhteisön rajalla ilmaistu polkumyyntimarginaali oli seuraava:

— Universal Chemicals and Industries Pvt. Ltd, Mumbai 6,8 %

Koska tämän yrityksen katsotaan edustavan kokonaisuudessaan Intian kaliumpermanganaattituotantoa, myös polkumyynnin jäännösmarginaali määritetään väliaikaisesti 6,8 prosentiksi.

b) *Ukraina*

(26) Vientiä harjoittavan Ukrainan tuottajan painotettua keskimääräistä normaaliarvoa vapaasti laivassa Intian rajalla verrattiin sen omaan painotettuun keskimääräiseen vientihintaan vapaasti laivassa Ukrainan rajalla samassa kaupan portaassa.

Väliaikaisesti vahvistettu polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentuaalisena osuutena cif-hinnasta yhteisön rajalla on 40,4 prosenttia.

D. YHTEISÖN TUOTANNONALA

(27) Yhteistyöhön osallistuneet kaksi yhteisön tuottajaa edustavat yhteisön koko kaliumpermanganaattituotantoa. Koska kumpikaan tuottajista ei ole tuonut kyseistä tuotetta Intiasta tai Ukrainasta eikä ole etuyhteydessä kyseisten maiden tuottajiin, ne muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan.

E. VAHINKO

1. Alustava huomautus

(28) Toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelun perusteella Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kaliumpermanganaatin tuonnissa otettiin käyttöön lopullinen polkumyyntitulli neuvoston asetuksella (EY) N:o 2819/94 ([1]).

([1]) EYVL L 298, 19.11.1994, s. 32

Yhteisön tuotannonala ei ole vielä kokonaisuudessaan toipunut aikaisemman polkumyynnin vaikutuksista, ja tämä tekijä — perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan säännöksen perusteella arvioitavien seikkojen lisäksi — rasitti sitä erityisesti myös tarkastellun ajanjakson aikana.

2. Vahinkoa koskevien tietojen kerääminen

(29) Komissio pyysi ja sai kahdelta valituksen tehneeltä yritykseltä tietoja, joiden perusteella voitiin vahvistaa useiden vahingon osoittimien olemassaolo. On kuitenkin huomattava, että toinen yhteisön tuottajista on entisen Bitterfeld Kombinat -yhtymän ainoa jäljellä oleva osa, jonka yksityistäminen on yhä kesken. Kyseisen yhteisön tuottajan erityistilanteen vuoksi katsottiin, että ei ollut aiheellista ottaa huomioon kaikkia niitä tietoja — erityisesti yrityksen tuotantokustannuksia ja kannattavuutta — joihin tämä erityistilanne olisi voinut vaikuttaa.

3. Kokonaiskulutus yhteisön markkinoilla

(30) Vahvistaessaan kaliumpermanganaatin todettavissa olevaa kokonaiskulutusta yhteisössä komissio laski yhteen:

— kahden yhteisön tuottajan yhteisössä myymien tuotteiden kokonaismäärän ja

— kaikista kolmansista maista, Intia ja Ukraina mukaan lukien, tuodun kaliumpermanganaatin kokonaismäärän.

(31) Jotta koko tarkasteltua ajanjaksoa (1992 – maaliskuu 1997) koskevat luvut olisi saatu vahvistetuksi laajentuneen yhteisön kaikkien 15 jäsenvaltion osalta, tuonnin kokonaismäärän perustaksi otettiin Eurostatin tilastot CN-koodiin 2841 61 00 kuuluvan tuotteen tuonnista sekä Itävallan, Suomen ja Ruotsin kansalliset tilastot maiden EU-jäsenyyttä edeltävältä ajalta.

Kaliumpermanganaatin todettavissa oleva kulutus yhteisössä kasvoi tällä perusteella laskettuna vuoden 1992 3 087 tonnista 3 147 tonniin tutkimusajanjakson aikana, eli 2 prosenttia.

4. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi

(32) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, oliko menettelyn kohteena olevista maista tulevan tuonnin kumulointi aiheellista.

Tältä osin on huomautettava, että:

— Intiasta peräisin olevan kaliumpermanganaatin polkumyyntituonnin kokonaismäärä kasvoi 278 tonnista vuonna 1992 400 tonniin tutkimusajanjakson aikana, mikä vastaa markkinaosuuden kasvua 9 prosentista 12,7 prosenttiin samana aikana.

— Ukrainasta peräisin olevan kaliumpermanganaatin polkumyyntituonnin kokonaismäärä kasvoi 0 tonnista vuonna 1992 176 tonniin tutkimusajanjakson aikana, mikä vastaa 5,6 prosentin markkinaosuutta tutkimusajanjakson aikana.

Intiasta ja Ukrainasta tulevan tuonnin määrä ja tuonnin 12,7 ja 5,6 prosentin markkinaosuudet eivät siis olleet vähäpätöisiä tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi molemmille maille vahvistettiin polkumyyntimarginaali, jotka oli vähimmäistasoa suurempi.

(33) Tietyt asianomaiset osapuolet väittivät, että Intiasta ja Ukrainasta tulevan tuonnin vaikutuksia ei pitäisi arvioida kumulatiivisesti, koska näiden maiden tuonnin keskinäiset kilpailuedellytykset ja erityisesti niiden hintojen alittavuuden taso poikkesivat toisistaan.

Tutkimuksessa ilmeni kuitenkin, että intialaisten ja ukrainalaisten tuotteiden välillä ei ollut merkittäviä laatueroja ja että tuotteita myytiin asiakkaille samankaltaisten myyntikanavien välityksellä. Lisäksi molempien maiden viejien hintakäyttäytymistä, joka heijastui hinnan alittavuuden tasossa, voitiin huomattavien alittavuusmarginaalien vuoksi verrata toisiinsa. Näin ollen katsottiin, että Intiasta ja Ukrainasta tuodun kaliumpermanganaatin keskinäiset kilpailuedellytykset yhteisön markkinoilla ja vastaavasti näistä maista tuodun ja yhteisössä tuotetun kaliumpermanganaatin keskinäiset kilpailuedellytykset yhteisön markkinoilla olivat samankaltaiset.

(34) Komissio päätteli tämän perusteella, että perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan edellytykset täyttyivät ja että näistä maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia olisi arvioitava kumulatiivisesti vahinkoa koskevassa analyysissä.

5. **Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kumuloitu määrä ja markkinaosuus**

(35) Intiasta ja Ukrainasta peräisin olevan tuonnin yhteismäärä kasvoi 278 tonnista vuonna 1992 576 tonniin tutkimusajanjakson aikana. Kasvua oli siis 107 prosenttia, mikä johti maiden yhteisen markkinaosuuden kaksinkertaistumiseen 9 prosentista 18,3 prosenttiin vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välillä.

6. **Polkumyynnillä tuotujen tuotteiden hinnat ja hinnan alittavuus**

(36) Eurostatin ja Itävallan, Suomen ja Ruotsin kansallisten tilastokeskusten tiedoista ilmeni, että Intiasta ja Ukrainasta peräisin olevan kaliumpermanganaatin tuontihinta laski 12 prosenttia vuosien 1992 ja 1995 välillä ja nousi sitten 9 prosenttia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä. Koko tarkastellun ajanjakson aikana nousua oli siis yhteensä 3 prosenttia.

(37) Komissio vertaili tutkimusajanjakson aikaisia yhteisön tuottajien hintoja Intian ja Ukrainan viejien hintoihin samalla kaupan portaalla. Intiaa ja Ukrainaa koskevat hinnat perustuivat myyntihintoihin, joita oikaistiin maksetun tullin sekä lastauksesta ja varastoinnista aiheutuneiden kustannusten huomioonottamiseksi.

Yhteisön tuottajien hinnat oikaistiin vapaasti tehtaalla -tasolle kuljetus- ja vakuutuskustannusten vähentämisen avulla, ja ne asetettiin Intian ja Ukrainan tuonnin portaisiin verrattavissa oleville kaupan portaille vähentämällä luottokustannukset.

(38) Vertailun tulokseksi, joka ilmaistiin prosentuaalisena osuutena yhteisön tuottajien myyntihinnoista tutkimusajanjakson aikana, saatiin huomattavat alittavuusmarginaalit: Ukraina keskimäärin 26 prosenttia ja Intia keskimäärin 8,4 prosenttia.

7. **Yhteisön tuotannonalan tilanne**

a) *Tuotanto*

(39) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuotanto vaihteli tarkastellun ajanjakson aikana. Nämä vaihtelut, jotka johtuivat useista poikkeuksellisista seikoista, aiheuttivat vääristymiä, jotka vaikuttivat suuntauksiin tarkastellun ajanjakson aikana:

— Yhden kaliumpermanganaattia muiden tuotteiden ohella valmistavan tuottajan tuotanto oli nollatasolla vuonna 1992. Vuonna 1993 kyseinen tuottaja valmisti tätä tuotetta ainoastaan kolmen kuukauden ajan Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttaman paineen vuoksi. Tuottaja kuitenkin jatkoi varastomyyntiä näiden kahden vuoden ajan.

— Etelä-Espanjan kuivuuskauden vuoksi Espanjan markkinoilla kulutettiin kaliumpermanganaattia poikkeuksellisen paljon vuonna 1995.

(40) Kokonaisuutena yhteisön tuotannonalan tuotanto kasvoi 1 688 tonnista vuonna 1992 3 141 tonniin tutkimusajanjakson aikana, eli 86 prosenttia. Puolet tästä kasvusta johtui yhteisön ulkopuolisen viennin kasvusta 161 tonnista vuonna 1992 837 tonniin tutkimusajanjakson aikana, jolloin määrä vastasi 27:ää prosenttia kokonaismyynnistä.

b) *Kapasiteetin käyttöaste*

(41) Edellä mainitusta epäsäännöllisestä tuotannosta johtuen alkutaso on hyvin alhainen, ja kapasiteetin käyttöaste kasvoikin vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välillä 22,5 prosentista 41,9 prosenttiin.

c) *Myynnin määrä*

(42) Yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla kasvoi tarkastellun ajanjakson aikana 1 812 tonnista vuonna 1992 2 301 tonniin tutkimusajanjakson aikana, mikä vastaa 26 prosentin kasvua.

d) *Markkinaosuus*

(43) Yhteisössä toteutuneen myynnin ja yhteisön todettavissa olevan kulutuksen vertailusta ilmeni, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi 58,7 prosentista vuonna 1992 71,3 prosenttiin vuonna 1995, pieneni sittemmin 67 prosenttiin vuonna 1996 ja kasvoi taas 73 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

e) *Hintoihin kohdistuva paine*

(44) On huomattava, että — lukuunottamatta Espanjaa, jossa käytetään hintaluetteloja — kaliumpermanganaattia myydään erillisissä myyntipisteissä, minkä vuoksi jälleenmyyjiltä perittävät hinnat vaihtelevat ympäri vuoden markkinaolosuhteiden mukaan.

Yhteisön tuotannonalan keskimääräinen myyntihinta laski 10 prosenttia vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välillä. On korostettava, että tämä lasku oli jo havaittavissa vuonna 1994, kun Kiinan kansantasavallasta tulevassa tuonnissa otettiin käyttöön polkumyyntitoimenpiteitä. Yhteisön tuottajat eivät kuitenkaan kyenneet saavuttamaan entistä hintatasoaan Kiinasta tulevaa tuontia koskevien polkumyyntitullien käyttöönottamisen jälkeen.

f) *Kannattavuus*

(45) Kaliumpermanganaatin myynnin kannattavuus vaihteli yhteisön markkinoilla. Valmistuskustannusten onnistuneesta vähentämisestä huolimatta kannattavuuden arvioinnin perustana käytetty yhteisön tuottaja toimi tappiollisesti vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

(46) Vuosien 1992 ja 1995 välillä oli havaittavissa myönteinen suuntaus, jossa tappiot pienenivät vuoden 1992 −100 indeksipisteestä −6 indeksipisteeseen vuonna 1995. Tämä oli seurausta valmistuskustannusten 16 prosentin pienenemisestä ja kapasiteetin tehokkaammasta käytöstä. Kuten edellä todettiin, vuoden 1995 tilanne johtui poikkeuksellisista sääolosuhteista, jotka kasvattivat myynnin määrää merkittävästi. Vuonna 1996 ja tutkimusajanjakson aikana tilanne kuitenkin jälleen heikkeni siten, että indeksipisteissä mitattuna tappiot olivat (1992 = −100) −53 ja −75 pistettä.

g) *Työllisyys*

(47) Yhteisön tuotannonalan työllisyystilanne heikkeni vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välillä 8 prosenttia tosiasiallisissa työtunneissa mitattuna. On korostettava, että yli 80 prosenttia henkilökunnasta oli työntekijöitä, joiden työnkuvaan kuului toisen yhteisön tuottajan tapauksessa myös muiden tuotteiden tuotanto kaliumpermanganaatin vähäisen menekin aikana. On siis todennäköistä, että ilman tätä joustoa seurauksena olisi ollut vielä suurempi työvoiman ylitarjonta Saksassa ja Espanjassa, joissa työttömyysaste oli muutenkin korkea.

h) *Investoinnit*

(48) Prosentuaalisena osuutena kokonaisliikevaihdosta ilmaistuna investoinnit kasvoivat vuoden 1992 4,3 prosentista 5,7 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

8. **Vahinkoa koskeva päätelmä**

(49) Polkumyynti on vaikuttanut yhteisön tuotannonalaan tarkastellun ajanjakson alusta lähtien. Ensin syynä oli Kiinan kansantasavallasta tuleva tuonti, sittemmin Intiasta ja Ukrainasta tuleva tuonti. Näissä olosuhteissa paineet, jotka kohdistuivat yhteisön tuotannonalan hintoihin — jotka laskivat 10 prosenttia vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välillä — aiheuttivat heikon taloudellisen tilanteen jatkumisen.

Hintohin kohdistuva paine esti aikaisemman polkumyynnin vaikutuksista toipumisen, minkä vuoksi taloudellinen tilanne pysyi lievästä kohenemisestaan huolimatta heikkona.

(50) Komissio päättelee edellä esitetyn tarkastelun perusteella, että kokonaisuutena tarkastellen on todisteita siitä, että yhteisön tuotannonala on kärsinyt perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua merkittäväksi katsottavaa vahinkoa.

F. SYY-YHTEYS

(51) Komisso tarkasteli, oliko Intiasta ja Ukrainasta polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon vai olivatko muut tekijät aiheuttaneet sen tai olleet osatekijöinä sen aiheutamisessa.

1. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutukset

(52) Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia tutkittaessa ilmeni, että yhteisön tuotannonala ei kyennyt täysin hyötymään Kiinan kansantasavallasta tulevaa tuontia vastaan käyttöön otetuista toimenpiteistä, koska Intiasta ja Ukrainasta tuleva polkumyyntituonti vei välittömästi pohjan tasavertaisten kaupankäynnin edellytysten saavuttamiselta kyseisen maan kanssa.

(53) Todettiin, että tarkastellun ajanjakson aikana, eli vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välillä, Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin määrän pieneneminen 291 tonnilla korvautui kokonaisuudessaan Intiasta ja Ukrainasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin 298 tonnin kasvulla.

(54) Hintojen osalta komissio totesi, että tarkastelun kohteena oleva tuonti kuului samaan hintaluokkaan kuin Kiinan kansantasavallasta tuleva tuonti ennen kyseisestä maasta tulevan tuonnin määrän pienenemistä vuonna 1995. Lisäksi menettelyn kohteena olevista maista peräisin olevien tuotteiden tuontihinnat eivät merkittävästi parantuneet tämän jälkeenkään. Tämän vuoksi voidaan varmuudella todeta, että menettelyn kohteena olevista maista tuleva tuonti haittasi hintatasonsa vuoksi selvästi yhteisön tuotannonalan toipumista.

(55) Yhteisössä tuotettu kaliumpermanganaatti ja Intiasta je Ukrainasta tuotu kaliumpermanganaatti kilpailevat suoraan keskenään varsinkin hinnan perusteella. Tämä hintaan perustuva kilpailu selittyy sillä, että kaliumpermanganaatti on massatuote, jonka laadussa tai käyttötarkoituksessa ei ole merkittäviä eroja tuodun tuotteen ja yhteisössä tuotetun tuotteen välillä.

(56) Hintaero on pääasiallinen myynnin määrään vaikuttava tekijä. Tutkimuksen aikana vahvistui, että kyseistä tuotetta tuodaan kerralla vähintään noin 15 tonnia. Näin ollen jo yksi yhteisön tuottajien hinnat alittava myyntitapahtuma voi johtaa kokonaismarkkinaosuuden kasvuun 0,5 prosentilla. Tällainen myyntitapahtuma voi siis tuntuvasti ja välittömästi vaikuttaa yhteisön markkinoiden tilanteeseen.

(57) Lisäksi todettiin, että yhteisön tuotannonalan kykenemättömyys parantaa kannattavuuttaa vuosina, joina mitkään poikkeukselliset olosuhteet eivät vaikuttaneet kulutukseen, johtui samanaikaisesti Intiasta ja Ukrainasta polkumyyntihintaan tulevien tuontitapahtumien lisääntymisestä ja niiden määrän kasvusta. Herkästi hintoihin reagoivilla markkinoilla tämä alhaisten hintojen politiikka johti myös yhteisön tuotannonalan hintojen laskuun.

(58) Intiasta ja Ukrainasta tulevan tuonnin järjestelmällisen hinnan alittavuuden vuoksi yhteisön tuotannonalan oli laskettava hintojaan markkinatilanteen mukaiseksi. Yhteisön tuotannonalan puolustautuminen selittyy sillä, että tuotannonalan oli ehdottomasti varmistettava tuotantoketjujen jatkuvuus ja vähäisen tuotannon vuosista toipuminen. Se ei voinut ottaa sitä riskiä, että sen yksikkökustannukset olisivat kasvaneet myynnin määrän vähenemisen seurauksena.

(59) Ukrainasta ja Intiasta tulevan tuonnin suuri määrä ja polkumyyntihinnat haittasivat siis huomattavasti yhteisön tuotannonalan toipumista Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksista.

(60) Komissio päätteli tämän vuoksi, että näistä maista polkumyynnillä tapahtuva tuonti vaikeutti huomattavasti yhteisön tuotannonalan tilannetta tarkasteltavana ajanjaksona estämällä sen toipumisen Kiinan kansantasavallan aiemmista polkumyyntikäytännöistä ja heikentämällä erityisesti sen kannattavuutta.

2. Muiden tekijöiden vaikutukset

(61) Tutkittiin, olivatko muut tekijät kuin Intiasta ja Ukrainasta tuleva halpahintainen tuonti — erityisesti muista kolmansista maista tuleva tuonti — saattaneet aiheuttaa tai olla osatekijöinä yhteisön tuotannonalan heikkoon tilanteeseen.

a) *Tuonti muista kolmansista maista*

(62) Muista kuin tämän menettelyn kohteena olevista maista tuleva tuonti pieneni 997 tonnista vuonna 1992 270 tonniin tutkimusajanjakson aikana, eli 73 prosenttia. Kolmansista maista Yhdysvallat toimitti eniten tuotteita yhteisön markkinoille tutkimusajanjakson aikana. Muiden kolmansien maiden kuin Intian ja Ukrainan kokonaisosuus yhteisön markkinoisat oli tutkimusajanjakson aikana vain 8,6 prosenttia. Kolmansista maista tulevien tuotteiden keskimääräiset hinnat nousivat vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välillä 1 705 ecuun tonnilta. Tämä hinta on 35 prosenttia korkeampi kuin Intiasta ja Ukrainasta tulevien tuotteiden hinnat vastaavalla CIF-tasolla.

(63) Tämän vuoksi katsotaan, että vaikka Kiinasta tuleva tuonti oli vaikuttanut yhteisön tuotannonalaan vuoteen 1994 saakka, tämän menettelyn ulkopuolisista maista tuleva tuonti ei ole voinut aiheuttaa yhteisön tuotannonalan heikkoa tilannetta.

b) *Kulutuksen kehitys yhteisön markkinoilla*

(64) On väitetty, että yhteisön tuotannonalan kärsimä vahinko johtui kysynnän supistumisesta yhteisön markkinoilla.

(65) On kuitenkin muistettava, että kaliumpermanganaatin teollisen käytön vähentymistä on viime vuosina tasapainottanut sen käytön lisääntyminen biotekniikassa ja ennen kaikkea vedenkäsittelyssä. Todettavissa oleva kulutus on tämän vuoksi ollut kohtuullisen vakaata yhteisön markkinoilla ja kasvanut ainoastaan 2 prosenttia vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välillä. Vaikka tämä kulutusmallien kehitys viittaa siirtymistä useampiin ja pienempiin asiakkaisiin, mikä voidaan saavuttaa ainoastaan jälleenmyyntiverkkoa kehittämällä, sitä ei voida pitää yhteisön tuotannonalaa vahingoittavana eikä se selitä samojen muutosten kohteena olevan tuonnin ilmaantumista. Vedenkäsittelyyn tarkoitetut sovellukset kehittyvät todennäköisesti rinnakkain kasvavan ympäristötietouden kanssa. Kehitykseen liittyvä teknologia ja lisäarvo heijastuvat suotuisammin hintoihin kuin vanhenevat ja katoavat teolliset sovellukset.

(66) Nämä vaikutukset, joita voidaan odottaa pitkällä aikavälillä, tuntuivat jo vuonna 1995, kun poikkeukselliset ilmastonmuutokset äkillisesti kasvattivat kulutusta yhteisön markkinoilla kaikkien tuottajien eduksi. Poikkeuksellisten vaikutusten lakattua yhteisön tuotannonala joutui kuitenkin taas kohtaamaan menettelyn kohteena olevista maista tulevan halpatuonnin vaikutukset markkinoilla, joiden kulutus oli palannut entiselle tasolleen. Hintoihin kohdistuvan paineen vuoksi yhteisön tuotannonalalle aiheutui jälleen merkittäviä tappioita.

(67) Tämän vuoksi katsotaan, että yhteisön todettavissa olevassa kulutuksessa ilmennyt muutos ei merkittävyydestään huolimatta ollut varsinaisena syynä yhteisön tuotannonalaan kärsimään vahinkoon.

c) *Yhteisön tuotannonalan kilpailukyky*

(68) Jotkut asianomaisista osapuolista väittivät, että yhteisön tuotannonalan kustannukset olivat alan rakenteen ja sen väitetysti vanhentuneiden tuotantomenetelmien vuoksi liian korkeat ollakseen kilpailukykyisiä maailman markkinoilla.

(69) On totta, että toinen yhteisön tuottajista on keskellä rakennemuutosta, joka johtuu siitä, että se oli aiemmin osa valtiojohtoista talousjärjestelmää. On kuitenkin huomattava, että yhteisön tuotannonalan kustannuksia ja kannattavuutta ei arvioitu tätä, vaan yksinomaan toista yhteisön tuottajaa, koskevien tarkastettujen tietojen perusteella.

(70) Arvioinnin perustana olleen yrityksen osalta todettiin, että se kykeni kannattavan vientimyyntinsä huomattavan kasvun ansiosta osoittamaan olevansa kilpailukykyinen myös kansainvälisesti, erityisesti Yhdysvaltojen markkinoilla. Kyseinen yhteisön tuottaja kasvattikin vientimyyntiään 21 tonnista vuonna 1992 572 tonniin tutkimusajanjakson aikana, ja tutkimusajanjakson aikana sen vientimyynnin hinnat olivat 10 prosenttia korkeammat kuin hinnat yhteisön markkinoilla. Myynnin ja siten myös tuotannon kasvu sekä onnistuneiksi osoittautuneet yleistä tehokkuutta parantavat toimenpiteet mahdollistivat yksikkökustannusten pienenemisen.

(71) Vaikka tuotantomenetelmiä on sinänsä vaikea vertailla, voitiin kuitenkin todeta, että kyseisen yhteisössä tuotetun tuotteen kustannukset tonnia kohden eivät mitenkään viitanneet erityiseen tehottomuuteen.

d) *Syy-yhteyttä koskeva päätelmä*

(72) Todetaan, että Intiasta ja Ukrainasta polkumyynnillä tapahtuva tuonti on erikseen tarkasteltuna aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Tämä päätelmä perustuu edellä esitettyihin tekijöihin ja varsinkin tuotujen tuotteiden määrään ja hintoihin, jotka aiheuttivat voimakkaan hintojen alentamispaineen yhteisön markkinoilla, sekä erityisesti yhteisön tuotannonalan hintoihin ja kannattavuuteen.

G. YHTEISÖN ETU

1. Alustava huomautus

(73) Komissio tutki toimitettujen todisteiden perusteella väliaikaisesti, oliko vahinkoa aiheuttaneesta polkumyynnistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi yhteisön edun mukaista. Tätä tarkoitusta varten komissio tarkasteli perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti mahdollisten toimenpiteiden vaikutusta kaikkiin osapuoliin, joita menettely koski, ja myös toimenpiteistä luopumisen seurauksia. Saadakseen tietoja tätä tarkastelua varten ja arvioidakseen asiaan liittyviä taloudellisia etuja komissio lähetti kyselylomakkeet tuottajille, tuojille ja tuotteen tunnetuille käyttäjille.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

(74) Kaliumpermanganaatin markkinat ovat maailmanlaajuisesti saavuttaneet kypsän vaiheen teknologian ja tuotantoprosessin kannalta, mikä viittaa siihen, että esimerkiksi raaka-aineiden ja energian kulutus tuotettua tonnia kohden ei merkittävästi vaihtele tavanomaisissa markkinaolosuhteissa toimiven tuottajien kesken. Tältä osin on pidettävä mielessä yhteisön tuotannonalan hyvä vientitulos, joka on selvä osoitin tuotannonalan kilpailukyvystä maailman markkinoilla tasavertaisissa olosuhteissa.

(75) Katsotaan, että jos polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia ei korjata, yhteisön tuotannonala joutuu edelleen kohtaamaan hinnan alittavuuden eikä saa toimintaansa kannattavaksi.

(76) Toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen haittaisi merkittävästi erityisesti eräässä Saksan uudessa osavaltiossa sijaitsevan yhteisön tuottajan yksityistämistä. Markkinatalouteen siirtymisen jälkeen käynnistetty ja yhä käynnissä oleva rakennemuutos osoittautuisi turhaksi juuri, kun yritys olisi siinä asemassa, että se voisi hyötyä pyrkimyksiään ja saada yksityisiä investoijia.

(77) Espanjalaisen tuottajan pyrkimykset kustannusten alentamiseksi puolestaan osoittavat, että se ei ole valmis lopettamaan kaliumpermagnaatin tuotantoa ja että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vahingollisten vaikutusten korjaaminen on näin ollen tarpeellista. On kuitenkin korostettava, että teollisuusryhmittymä, joka on tähän asti taannut kyseisen tuotteen tuotannon kriittisestä tilanteestaan huolimatta, saattaisi päättää lopettaa toimintansa, jos sillä ei olisi mitään toivoa hintojen nousemisesta yhteisössä.

(78) Tämän vuoksi voidaan päätellä, että toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen vaarantaisi lopullisesti yhteisön tuotannonalan, joka jakaantuu kahdelle jo vakavasti teollisen rakennemuutoksen vaikutusten kourissa olevalle alueelle. Tällaista tilannetta ei voisi syntyä tavanomaisten kilpailuedellytysten vallitessa.

3. Myyjien etu

(79) Kaliumpermanganaattia yhteisössä myyvät yhtiöt ovat pääasiassa jälleenmyyjiä, jotka myyvät myös useita muita kemiallisia tuotteita. Suurimmat myyjät ostavat tuotteet halvimmalla mahdollisella hinnalla tekemättä eroa yhteisön tuottajien ja kolmansien maiden tuottajien välillä. Ostetut määrät jälleenmyydään useissa erissä kyseistä tuotetta pienempiä määriä myyville yrityksille, jotka puolestaan yleensä toistavat nämä jälleenmyynnin vaiheet omassa kaupan portaassaan. Suuremmat myyjät vastustivat mahdollisesti käyttöön otettavia polkumyyntitoimenpiteitä, jotka heidän mukaansa pakottaisivat heidät lopettamaan tuotteen ostamisen kyseisistä maista. Toiset myyjät, jotka myyvät kaliumpermanganaattia pienemmissä erissä, olivat sitä mieltä, että tarjonnan olisi oltava moninaista yhteisön markkinoilla, jotta se pysyisi taatulla tasolla ja jotta kilpailevilla tuottajilla säilyisi valinnanvapaus. Nämä myyjät kannattivat toimenpiteiden käyttöönottamista.

(80) Koska ehdotetut toimenpiteet eivät kuitenkaan ole millään lailla tuontia kieltäviä, tuonti voi jatkua myös niiden käyttöönottamisen jälkeen. Lisäksi useimmat myyjät, jotka toivat tuotetta tutkimusajanjakson aikana, ostavat myös yhteisössä tuotettua kaliumpermanganaattia. Myyjien pääasiallisena tehtävänä on tuotteiden jälleenmyynti niiden alkuperästä riippumatta. Tämän vuoksi ei ole odotettavissa, että tämä taloudellisen toiminnan taso heikkenisi varsinkaan, kun otetaan huomioon kaliumpermanganaatin vakaa kulutus tarkastellun ajanjakson aikana.

(81) Ukrainasta peräisin olevan tuotteen ainoan tuojan osalta on huomattava, että se antoi komissiolle — useiden kehotusten jälkeen — virheellisiä ja harhaanjohtavia tietoja jälleenmyynti- ja voittomarginaalistaan. Käytettävissä olevien todisteiden perusteella voidaan päätellä, että tuoja saa huomattavaa voittoa, ja tämän vuoksi katsotaan, että mahdolliset Ukrainasta tulevaa tuontia koskevat toimenpiteet eivät millään tavoin vaaranna kyseisen yrityksen olemassaoloa.

4. Tuotteen käyttäjien etu

(82) Vaikka kyselylomakkeita lähetettiin useille kaliumpermanganaatin käyttäjille yhteisössä mukaan lukien ne käyttäjät, joihin mahdolliset toimenpiteet kaikkein todennäköisemmin vaikuttaisivat, yksikään käyttäjä ei ollut niin yhteistyöhalukas, että olisi antanut asian kannalta merkityksellisen kyselyvastauksen.

(83) Tämä voi selittyä sillä, että kaliumpermanganaatin teollista käyttöä ollaan vähitellen vähentämässä. Yksi niistä harvoista yrityksistä, jotka jatkuvasti käyttävät huomattavia määriä kaliumpermanganaattia muiden kemiallisten tuotteiden tuotantoon yhteisössä, päätti vaihtaa tuotantomenetelmänsä muita raaka-aineita hyödyntävään tekniikkaan. Käyttäjien edustavuuden ja yhteistyön vähäisyys liittyy ainakin käytettävissä olevien tietojen perusteella myös kaliumpermanganaatin vähäiseen kustannusvaikutukseen lopputuotteessa. Voitiinkin todeta, että kaliumpermanganaattia käytetään lähes pelkästään hyvin pieninä määrinä verrattuna muihin aineisiin. Esimerkiksi vedenkäsittelyssä kaliumpermanganaatin ostamiseen liittyvät kustannukset ovat mitättömiä sovelluksessa käytettävien äärimmäisten vähäisten määrien vuoksi.

(84) Kaliumpermanganaatin hinta loppukäyttäjän tasolla määräytyy siis pikemminkin jakeluketjun eri yhtiöiden kustannusten ja voittojen kuin vapaasti tehtaalla -hinnan perusteella.

(85) Tämän ja käyttöön otettavien tullien tason perusteella katsotaan, että mahdollisten toimenpiteiden vaikutus kaliumpermanganaatin käyttäjiin on merkityksetön.

5. Yhteisön etua koskeva päätelmä

(86) Tutkittuaan asiaan liittyviä etuja ja edellä esitettyjä seikkoja komissio päättelee väliaikaisesti, että ei ole pakottavia syitä olla ryhtymättä toimenpiteisiin tasavertaisen kilpailun palauttamiseksi ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuvien lisävahinkojen ehkäisemiseksi. Yhteisön tuotannonalan jättäminen ilman riittävää suojaa aiheuttaisi tuotannonalalle lisävaikeuksia aikana, jolloin se on vähitellen toipumassa aiemman polkumyynnin vaikutuksista.

H. EHDOTETUT TOIMENPITEET

(87) Väliaikaisen tullin tason määrittämisessä otettiin huomioon todetun polkumyynnin taso sekä yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin määrä.

1. Vahingon korjaava taso

(88) Koska vahinko ilmeni lähinnä taloudellisina tappioina, katsottiin, että vahinko voitaisiin poistaa vahvistamalla vahinkoa aiheuttamaton hintataso eli hintataso, joka vallitsisi, jos kyseiset kaksi maata eivät harjoittaisi polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia. Tämän tapauksen olosuhteissa voidaan olettaa, että tällainen hintataso antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden kustannustensa kattamiseen ja kohtuullisen voiton saamiseen.

(89) Komissio katsoi tältä osin, että vahingon poistamiseksi tarvittavan hintatason olisi perustuttava tutkimuksessa tarkastellun yhteisön tuottajan painotettuihin keskimääräisiin tuotantokustannuksiin sekä voittoon, joka olisi seitsemän prosenttia liikevaihdosta. Tällaista kannattavuusastetta pidettiin aiheellisena vähimmäistasona, kun otettiin huomioon investoidun pääoman määrä sekä erityisesti voitto, joka yhteisön tuotannonalan voitaisiin kohtuudella olettaa saavuttavan ilman polkumyynnin vahingollisia vaikutuksia.

(90) Tätä vahingon korjaavaa tasoa verrattiin viejien ilmoittamiin painotettuihin keskimääräisiin CIF-tuontihintoihin samassa kaupan portaassa. Tuontihinnat perustuivat myynnin määrään, jota oikaistiin maksettujen tullien ja lastauksesta ja varastoinnista aiheutuvien kustannusten huomioonottamiseksi. Vahinkoa aiheuttamaton hintataso oikaistiin vapaasti tehtaalla -tasolle vähentämällä kuljetus- ja vakuutuskustannukset, ja se asetettiin Intiasta ja Ukrainasta tulevaa tuontia vastaavalle kaupan portaalle luottokustannusten vähentämisen avulla.

2. **Väliaikaisten toimenpiteiden muoto ja taso**

(91) Koska molempien tarkastelun kohteena olevien maiden vahvistettu vahingon korjaamista koskeva marginaali on polkumyyntimarginaalia korkeampi, väliaikaisen polkumyyntitullin määrän perustaksi olisi otettava maille vahvistetut polkumyyntimarginaalit.

(92) Koska yhteistyöhön osallistunut intialainen vientiä harjoittava tuottaja vastasi kaikesta tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä yhteisöön, toimenpiteiden kiertämisen välttämiseksi käyttöön otettava jäännöstulli määritettiin saman tasoiseksi kuin tätä yksittäistä yritystä koskeva tulli.

(93) Toimenpiteiden muodon osalta otettiin erityisesti huomioon, että todettu vahinko ilmeni pääasiassa yhteisön tuottajien hintoihin kohdistuvana alentamispaineena ja tästä paineesta aiheutuneena kannattavuuden heikkenemisenä. Komissio vahvistaa tämän vuoksi väliaikaisesti, että vahinko voidaan parhaiten korjata ottamalla käyttöön vähimmäishintaan perustuva muuttuva tulli. Kyseisen vähimmäishinnan, joka vastaa polkumyyntimarginaalien ja vientihintojen summaa CIF-tasolla, olisi Intian osalta oltava 1 475 ecua/tonni ja Ukrainan osalta 1 567 ecua/tonni. Vähimmäishintojen ero selittyy sillä, että viejät veivät kyseisistä maista eri tuotetyyppejä.

I. **ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN OIKEUDET**

(94) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt päätelmät ovat väliaikaisia ja että niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen komission mahdollisesti esittämiä lopullisia tulleja varten,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli Intiasta ja Ukrainasta peräisin olevan CN-koodiin 2841 61 00 kuuluvan kaliumpermanganaatin tuonnissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun Intiasta peräisin olevan tuotteen polkumyyntitulli vastaa vähimmäistuontihinnan, joka on 1 475 ecua tonnilta, ja CIF-hinnan yhteisön rajalla erotusta, kun CIF-hinta yhteisön rajalla tonnia kohden on alhaisempi kuin vähimmäistuontihinta. Tullia ei kanneta, kun CIF-hinta yhteisön rajalla tonnia kohden on yhtä suuri tai korkeampi kuin vähimmäistuontihinta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun Ukrainasta peräisin olevan tuotteen polkumyyntitulli vastaa vähimmäistuontihinnan, joka on 1 567 ecua tonnilta, ja CIF-hinnan yhteisön rajalla erotusta, kun CIF-hinta yhteisön rajalla tonnia kohden on alhaisempi kuin vähimmäistuontihinta. Tullia ei kanneta, kun CIF-hinta yhteisön rajalla tonnia kohden on yhtä suuri tai korkeampi kuin vähimmäistuontihinta.

4. Ellei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden asettamista.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat esittää kirjallisesti kantansa ja pyytää komissiolta saada tulla kuulluksi kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta sanotun kuitenkaan rajoittamatta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan soveltamista.

Asianomaiset osapuolet voivat asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti esittää huomautuksia tämän asetuksen soveltamisesta kuukauden kuluessa sen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 1998.

Komission puolesta
Leon BRITTAN
Varapuheenjohtaja